

๕๗

จากบ้าน

สมัยยายเป็นเด็กอายุ ๑๑-๑๒ ขวบ มีอยู่วันหนึ่ง พ่อยายกินเหล้าเมา พ่อเขาเป็นคนจน นอนใต้ถุน แม่เป็นเศรษฐี นอนบนบ้านกับลูกอีก ๙ คน พ่อบ่นพึมพำ แม่เลย่ว่าพ่อว่า “ไอ้คนกระฉอก”

มันเป็นปมด้อยของพ่อที่จน พ่อโกรธและถามลูกๆ ว่า “ได้ยินไหมแม่ เอ็งว่าพ่อ ลูกคนอื่นเจียบ แต่ยายไม่รู้เรื่อง

เลยพูดออกไปว่า “แม่เขาไม่ได้ว่าพ่อหรอก”

พ่อยายเลยแข่งว่า “ให้หุหนวก ๕๐๐ ชาติ”

ยายกลัวจริงๆ นะ เมื่อวันทีพ่อตาย ยายออกไปดูทุ่งนา พอกลับมา เขาก็ว่าพ่อยายตายแล้ว ลูกทุกคนได้ขอโหลิกรรม แต่ยายไม่ได้ขอ

ยายนึกแต่ว่ายายต้องหุหนวกแน่ ยายคิด

อย่างเดี๋ยวจะขอขมาพ่อ

เรื่องอื่นยายไม่ได้คิดเลย

จนเมื่อยายได้ยินเรื่องหลวงพ่อวัดปากน้ำ

ยายก็ตั้งใจจัดแจงเรื่องทางบ้านเสร็จ
เรียบร้อย ที่นาต่างๆ ได้กลับคืนมา

เมื่อบ้านร่มเย็น ยายก็ออกจากบ้าน

(๗ มิถุนายน ๒๕๒๔)